

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 649/2020
03.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јулијана Степанић Павловић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије-Министарство унутрашњих послова, Управа граничне полиције, СГП Мали Зворник, чији је законски заступник Државно правобранилаштво-Одељење у Ваљеву, ради исплате додатка на плату, одлучујући о ревизији тужиоца која је изјављена против решења Вишег суда у Шапцу Гж1 99/2019 од 17.09.2019. године, у седници већа која је одржана дана 03.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Шапцу Гж1 99/2019 од 17.09.2019. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Лозници П1 890/10 од 29.07.2019. године одбачена је као неблагоприятна ревизија тужиоца изјављена дана 16.07.2018. године против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 387/13 од 25.01.2013. године.

Решењем Вишег суда у Шапцу Гж1 99/2019 од 17.09.2019. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено решење Основног суда у Лозници П1 890/10 од 29.07.2019. године.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, предлажући да се о поднетој ревизији одлучи применом одредбе члана 404. став 1. ЗПП, као изузетно дозвољеној, ради разматрања правних питања у интересу равноправности грађана и уједначавања судске праксе.

Испитујући побијано решење, у смислу одредбе члана 399. у вези члана 412. став 3. ЗПП („Службени гласник РС“, број 125/04 и 111/09) који се примењује на основу одредбе члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 са изменама и допунама) Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац је поднео тужбу у овој парници дана 09.09.2010. године, ради наплате неисплаћеног дела увећане накнаде зараде по основу рада у дане државних и верских празника, прековременог рада и ноћног рада за период од 01.04.2007. године до 31.12.2010. године, у ближе описаним месечним износима.

Пресудом Основног суда у Лозници П1 890/10 од 24.10.2012. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца а ставом другим одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 387/13 од 25.01.2013. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Лозници П1 890/10 од 24.10.2012. године, док је ставом другим изреке одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка. Пресуда Апелационог суда Гж1 387/13 од 25.01.2013. године достављена је пуномоћнику тужиоца дана 21.02.2013. године, а ревизија тужиоца на другостепену пресуду изјављена је дана 16.07.2018. године.

Одлучујући о благовремености поднете ревизије нижестепени судови су закључили да је ревизија неблаговремена, па су исту с позивом на члан 491. став 1. ЗПП одбацили.

Одредбом члана 394. став 1. ЗПП прописано је да је рок за изјављивање ревизије 30 дана од дана достављања другостепене пресуде.

Одредбом члана 401. став 1. истог закона прописано је, да ће неблаговремену, непотпуну или недозвољену ревизију, осим из члана 389. овог закона, одбацили решењем председник већа првостепеног суда, без одржавања рочишта.

По оцени Врховног касационог суда, правилно су нижестепени судови одбацили ревизију тужиоца као неблаговремену, имајући у виду да је ревизија изјављена дана 16.07.2018. године, а другостепена пресуда која је побијана ревизијом уручена је подносиоцу ревизије дана 21.02.2013. године. Како је ревизија изјављена по истеку законског рока од 30 дана, а ради се о законском року чијим се истеком губи право на предузимање радње за који је прописан, правилан је закључак да императивна законска одредба о року за изјављивање ревизије не даје могућност суду да поступа по ревизији по истеку прописаног рока.

Наводима ревизије којима се истиче да је ревизија изјављена по члану 404. сада важећег ЗПП (члан 395. ЗПП који се примењује у конкретној ситуацији) и указивање на одлуке другостепеног суда у другим предметима у којима је изражен другачији став у погледу благовремености ревизије, не доводи се у сумњу правилност и законитост побијаног решења. Наиме, рок за изјављивање ревизије од 30 дана важи и за посебну ревизију изјављену по члану 395. ЗПП и исти се не може продужавати јер се ради о законском року, па није од утицаја чињеница да се тужилац у ревизији позива на закључак усвојен на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 03. и 10.03.2015. године, наводећи да је тек објављивањем тих ставова Врховног касационог суда јасно утврђено да је ревизија дозвољена. Такође, без значаја су приложене одлуке Врховног

касационог суда и Уставног суда, с обзиром да се у овој правној ствари судови нису упуштали у мериторно одлучивање о тужбеном захтеву, већ је ревизија одбачена као неблаговремена.

На основу одредбе члана 405. став 1. ЗПП, у вези са чланом 412. став 5. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић